

את נצחוננו, במאורתי, בצורה מקורית ביותר: זלל מנת בשר כפולה שהוגשה לו על ידי מאלפו.

דואר

מכתב הלור וחורר

המכתב יצא מוסטפליה, גרמניה, לכתובת תל-אביבית. לאחר ארבעה ימים כבר היה בעיר יעודו. אבל אל המכתב לא זכה להגיע כל כך במהרה. המכתב חזר לגרמניה, הגיע שנית רק כעבור ששה שבועות. הסיבה למסעותיו של המכתב, כפי שנת-ברר מהערתו של נושא המכתבים, שהיתה רשומה בפניה השמאלית העליונה של המע-טפה: "התיבה שבורה".

הווי

ז'ורן האיר קופסת ביקור

כאשר הגיעה מכונית השיטור החיפאית אל תנות הסיגריות, באחד הימים שבבוע שעבר, מצאו השוטרים את בעל התנות הערבי עומד לפני בית העסק שלו, ממרר בכבי. גנבים פרצו לתנותו שדרו מאות קופסאות סיגריות בערך כולל של 1500 ל"י. בדיקת השוטרים בתנות היתה שיגרתית. הם מצאו מספר גדול של טביעות אצבעות, רובם של בעל התנות ושל העובדים בה, אחדות של לקוחות שונים. לא היה סיכוי רציני שהטביעות תולכנה את החוקרים אל מבצעי הפשע.

הסמל החליטי, בטרם עזבו את המקום, לעי-רוך בדיקה נוספת. על הרצפה הבחין בקופ-סת גפרורים ריקה. הוא הרים אותה בוהירות, בחן אותה. על צדה האחד הבחין בשתי אר-תיות לטיניות: ד. ב. מישור, הפושע אולי, רשם מבלי משים את ראשי התיבות של שמו על הקופסה, אחר השליך אותה לארץ. ליתר בטחון שאל הסמל את בעל התנות אם הקופסא שייכת לו.

לא, השיב האיש. אני משתמש במצית. כאשר חזר הסמל למטה המחוז החל בודק את שמותיהם של הפורצים המיפאים הידועים במשטרה ואשר שמותיהם מתחילים ב"ד. ב. לאחר סריקת בוק אצל כולם, נזכר דוד ביטון, שבביתו נמצאו יותר סיגריות משהיה מסוגל לעשן במשך כל ימי חייו.

סר, לרחוב ב' והחל להתרוצץ בין העוברים ושבים כשהוא מתקדם באיטיות למטרותו. סכלנות השוטרים כמעט שפקעה כאשר לב-סוף הגיעו לרחוב ג', דגון כאילו התאושש, רץ במהירות לעבר בית בן קומה אחת, הגיח את שתי כפותיו האדירות על דלת העץ. השורר מתחת למטה. הקצין שליווה את החוליה דפק בדלת, ומשלא נענה, איים בקול רם שיפרצנה. רק אז נשמעה נקישה קלה. אשה בעלת שער שחור פתחה את הדלת. בחזר הצר והיחיד ישב על הספה בעלה, שהוכר מיד כנסים שם-טוב, פושע מועד הידוע היטב למשטרה, שהחליט לנקוט בתמרון של התקפה. הוא רגז על ההת-פרצות אל ביתו, טען שעבר עליו לא מכבר נתוח קשה, דרש מהשוטרים לעזוב את המקום. גוימן חיך, עשה תנועת הסכמה, אך הח-

סר, אך דחה את הישיבה לתאריך מאוחר יותר.

העיר אחד הנוכחים בבית הדין: "החל על נערה נחמדה כזאת. אני הייתי מוכן להח-זיר אותה למוטב בעצמי, אילו ניתן לי".

מנת בשר כפולה

נהג המונית שחזר משדה התעופה בלור בשעת חצות באחד מלילות השבוע שעבר, עצר ליד הכפר סלמה, הגובל עם תל-אביב. אורות מכוניתו החוקים שלחו את קרניהן לעבר עמוד טלגרף שניצב מאחורי גדר צב-רים. הוא היה בטוח עתה: הגוף המפופר היה אדם ערום כביום ההלדו, כפות היטב לעמוד.

הנהג מהר להתיר את הכבלים מעל גוף האיש, עצר מכוניתו נוסעים של אל על, גייס את נוסעיה לעזרה. הגבר האומלל,

פורצת סילביה ויטנברג בבית המשפט

במקום חיי הפקר

ליט תחילה למצוא את נעליו של שם טוב מתחת למיטה, כי רצה להיווכח אם הן מת-אימות לעקבות שנמצאו באדמה הלחה במ-קום הפשע. כאשר חיטט מתחת למיטה, לא מצא את הנעלים, הרגיש כי ננע בנוף חם ונושם. היה זה זיאקי, אחיו של נסים. שניהם נכבדו והוצאו אל הרחוב. בו ברגע שמע נוימן רחש קל מעבר המטבח. הוא מהר לשם, הספיק בשניה האחרונה להחזיק בוד-מעילו של גבר שלישי שמחצית גופו היתה כבר בעברו השני של חלון המטבח. היה זה אליהו בן יעקב, שהסתתר כל העת בתוך אחד הארונות.

השלושה הושמו בכלא הנפה הדרומית בתל אביב. השוטרים העיפיים מהרו לחטוף כמה שעות שינה יקרות. חיגאוי שכב בנווד יות באחד מבתי החולים בעיר. אולם לכלב דגון לא היה כלל רצון לנוח. הוא חגג

רפאל חיגאוי (31) היה כבר קרוב להת-עלפות, גופו היה כגוש קרח. אחד הנוסעים הסיר את מכנסיו, שני תרם את מעילו. רק אז החל חיגאוי מגולל את מה שעבר עליו. לדבריו התקופה ארבעה גברים, כאשר חזר זמעברת סקיה, שדרו ממנו, לאחר מאבק זן, 70 ל"י ושעון יד, הסירו את בגדיו מעליו וכפתוהו אל העמוד שבצידו בילה שלוש שעות תמימות.

לעבר הכפר. מיד הובהל למקום סמל ושה נוימן שבא עם כלבו המפורסם דגון. לאחר שהכלב הריח היטב את בגדיו של חיגאוי, שנמצאו תלויים על גדר הצברים, החל קרב במרוצה לעבר הכפר, כשבקבותיו חולית שוטרים וקצין.

היתה זו שעת בוקר מוקדמת ותושבים רבים של הכפר החלו כבר יוצאים לעבודתם. דגון הגיע לרחוב א', התממה שעה ארוכה,

כאשר ביקש התובע להחרים גם את המקרר שיטע האכר את דבריו: "ארוני השופט, מה אתה חושב, שלגדל שתי פרות זה מסתרה? זה בדיוק כמו לגדל ילדים, והיתה לי פרידה קשה מהן, בחיי..."

השופט, שלא הסתיר את חיובו מדי פעם לפעם, קנס את הנאשמים בסכומים שעלו על רוחיהם מהמקרר ואילו את ברנץ קנס בעשר ל"י, לא קיבל את דרישתו של התובע להחרים את המקרר.

שעה ארוכה לאחר מכן עדיין נשמע במס-דרון ההומה מאדם קולו העבה של האכר. "אילו רק ראיתים את שתי הפרות..." ניסה להסביר לסקרנים.

פשעים

הפורצת בשמלה האדומה

סילביה ויטנברג (24) קצרת קומה ובעלת פנים נעימות, היתה השבוע מרכז ההתעני-נות של עולם הפשע במדינה. לאחר שבדרך מקרה, הפתיעה אותה אשה בגיל העמידה במסדרון בית ברחוב הירקון, תל-אביב, כי שבתיקה כלי פריצה, הודתה סילביה כי ביצי-עה שמונה פריצות לידרות שונות.

סילביה, שנולדה בהונגריה, עברה את כל מרורי הגהינום הנאצי. כל משפחתה הושמדה היא עצמה בילתה כארבע שנים במחנה ריכוז. שם הכירה גבר צעיר עמו עלתה לאחר מכן ארצה, התייבה אותו בעכו. חיי הווג נתעררו בגלל מריבות וסילביה נטשה את ביתה, ניסתה לעסוק בכמה עבודות שלא נתנו לה קיום מינימלי.

הנערה לא עוררה חשד. ערירת ר-חסרת כל, בעלת גאווה עצמית, לא השלימה סילביה עם מצבה. היא ידעה כי לא סכף תהיה נידונה לחיי הפקר. על כן החליטה לחזור באחד הימים לבית שבעליו יצאו מ-מנו לשעות מספר, גנבה את מקלט הרדיו ומישיכנה אותו בעד כמה עשירות ל"י.

זו היתה הפתחה לפרשת התפרצויות בערי הארץ השונות. סילביה רכשה כלי פריצה משוכללים, בלשה אחר תנועות קרבניה, פר-צה לידרתם במומחיות רבה. במקרים אלה היתה המשטרה אובדת עצות. חוקריה הכירו כמעט את כל הפורצים בארץ, עקבו אחר כולם, חקרו אותם, אולם שיטת הפריצה של סילביה היתה כחידה בעיניהם. עתה היה ברור: הנערה האינטליגנטית לא עוררה כל חשד כאשר נכנסה לבית מסויים. איש לא היה מעלה על דעתו כי היא פרצה את דר-רתם, ובעזרתם במשטרה אף לא היו מזכירים כלל את נוכחותה במקום.

לא בולטת סגורות. לפני שבועיים סלפנה למשטרה אשה מרחוב הירקון, הודי-עה כי נערה חשודה משוטטת במסדרון ועל-גג ביתה. סילביה נתפסה, הודתה כי עמדה לפרוף לידרה, אחר הוליכה את חוקרי המש-טרה לכל המקומות בהם ביצעה את פריצו-תיה הקודמות.

השבוע, כאשר הובאה לבית משפט השלום בתל-אביב, צבאו עשרות סקרנים כדי לראו-תה. משך שנים הורגלו לראות את הפורצים הידועים מובאים בכבלים. הפעם היה הכל שונה. לבושה בשמלה אדומה ירדה סילביה בחפזן ממכונית המשטרה, חמקה במהירות מעדשת המצלמה שכתנה לעומתה, הספיקה להסתיר את פניה בעוד מועד. בחזר המש-מר ישיבה בשקט, כשגנבה אל הקהל, עיניה בעתון הונגרי שהובא אליה על ידי ידידה. לפני שופט ברוך גלעדי, ביקשה הנאשמת לערוך את המשפט בבלתיים סגורות. גלעדי

הארץ

מ"מ 27 השעות החסרות מצאנו עד כה רק 27 שעות. (עולם הפשע) מאיר דרפל, בני-ברק חשבון פשוט.

מסכת מאמרים אלה עוררה תשומת לב... ניכר שהמחמר ג. ליסט מתמצא היטב בעבודת מגנון התככים הסובייטי. (ידעות אחרונות)

דן שטיינר, חיפה כיון שהיה טיס בקרמלין?

הקונצרט החגיגי לרגל הנחת אבן הפינה לבנין התזמורת, אשר יתחיל בשעה 8.30 בערב באולם אהל-שם בניבוחו של קלצ-קי. (דבר)

פרץ דן, תל-אביב בהשתתפות התזמורת הפילהארמוני מונית?

